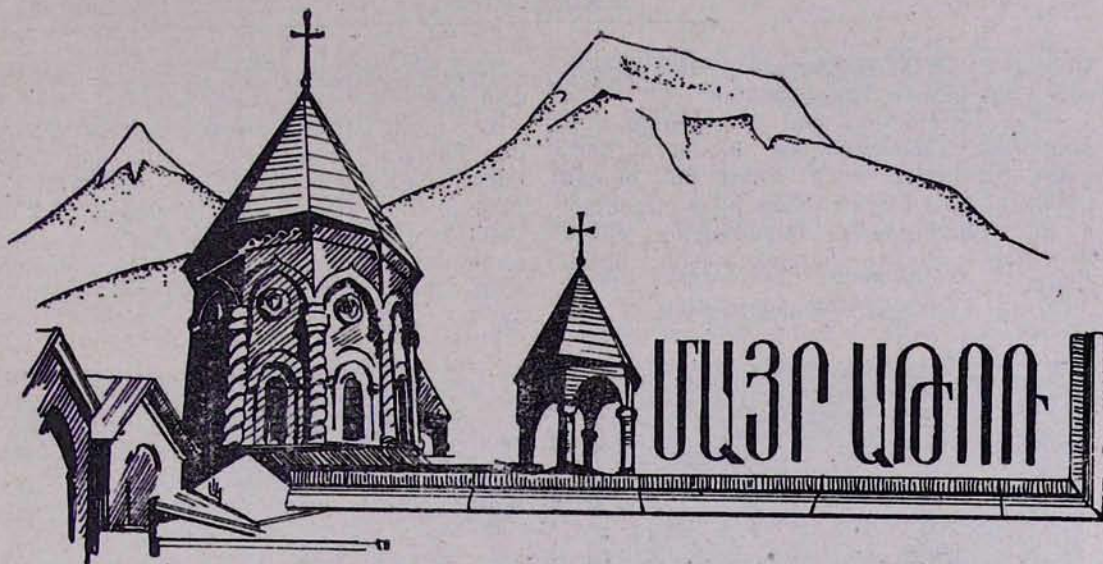

ՍՈՒՐԲ ԱՏԵՓԱՆՈՍԻ ՏՈՆԸ ԵՎ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱԿԱՆ ԶԵՆՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒՆԻՄ

Ըստ Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցու ավանդության, Ս. Ստեփանոսի տոնը համարվում է նաև սարկավագների տոնական օրը: Ամեն տարի Մայր Աթոռում այդ տոնը նշանավորվում է մի խումբ նոր-ընծա սարկավագների ձեռնադրությամբ:

Այս տարի նույնպես, հոգևոր ճեմարանի տեսուչ տ. Գրիգորիս վրդ. Բունիաթյանի միջնորդությամբ և Վեհափառ Հայրապետի բարեհաճ հրահանգով, Մայր տաճարի լուսարարապետ տ. Հուսիկ արքեպիսկոպոսը սարկավագական աստիճան շնորհեց հոգեվոր ճեմարանի Գ լսարանի ուսանողներ Հայկ Զիլինգարյանին, Բորիս Մալյանին, Ստեփան Դավթյանին, Վարդգես Ավագյանին, Տիգրան Սահրադյանին և քահանայական բաժնի Ա լսարանի ուսանող Անդրանիկ Օհանյանին:

Դեկտեմբերի 24-ին, երկուշաբթի օրը, երեկոյան հանդիսավոր ժամերգությունից հետո, Մայր տաճարի Ս. Ստեփանոսի խորանի առջև տեղի ունեցավ նորընծաների կիսասարկավագական աստիճանի տվչության արարողությունը:

Այնուհետև տ. Հուսիկ արքեպ. Սանթրոքյանը ուրար կրելու իրավունք շնորհեց հո-

գևոր ճեմարանի Ա լսարանի ուսանողներ Աշոտ Պետրոսյանին, Ստեփան Կարապետյանին, Մեսրոպ Խաչիկյանին, Վարդան Բաղդասարյանին և քահանայական բաժնի Ա լսարանի ուսանողներ Ղևոնդ Հարությունյանին ու Խաչատուր Մադարյանին:

Հաջորդ օրը, դեկտեմբերի 25-ին, Ս. Ստեփանոս նախավկայի տոնի առթիվ, շաբաթականների ծանր և հանդիսավոր երգեցողությամբ կատարվեց առավոտյան ժամերգություն և ժամը 10.30-ին Ս. Ստեփանոսի խորանի վրա սկսվեց տոնական ս. պատարագի արարողությունը: Պատարագեց Մայր Աթոռի երիտասարդ միաբան տ. Ստեփանոս արք. Չազալյանը:

Ծաշու Ավետարանի ընթերցումից առաջ տ. Հուսիկ արքեպիսկոպոսը կատարեց վեց նորընծաների սարկավագական ձեռնադրությունը՝ խարտավիլակությամբ տ. Գրիգորիս վրդ. Բունիաթյանի:

Ձեռնադրությունից հետո, սրբազան պատարագի ընթացքում, «Հայր մեր»-ից առաջ, քարոզեց պատարագիչ հայր սուրբը՝ «Զի որ ոչ քառնայ գիսաչ իւր և գա զկնի իմ, ոչ կարէ իմ աշակերտ լինել» (Ղուկ. ԺԴ 27) բնաբանով: Նկարագրելուց հետո

Ս. Ստեփանոսի նախառանկությունը, քարոզիչ հայր սուրբը եզրակացնում է.

«Մեր ժողովուրդը՝ հայ ժողովուրդը, որ-դեզրեկով քրիստոնեական կրոնն ու կեն-ցալը, Ս. Ստեփանոսի նման իր արյան գնով ամուր կառնած մնաց իր հավատքին ու իր ինքնությանը՝ Ավարայրից մինչև Դեր-Ջուր, մինչև Սարդարապատ, մինչև այսօր:

Եվ Հիսուսի նման հարություն առած հայ

ենք, զոհաբերության ու նվիրման՝ հաճուն Հիսուսի Քրիստոսի Ավետարանի:

Եվ դուք, սիրելի ժողովուրդ, աղոթեցեք մեզ համար, ինչպես որ մենք ենք մեր կարգին աղոթում ձեզ համար, որ միշտ ամուր մնանք մեր լուսատես պապերի հա-վատքի վրա և պատրաստ լինենք ամեն զոհողության, որպեսզի պահենք-պահպա-նենք «զիստատ հարցն մերոց» այսօր, վա-ղը և բնդմիշտ»:

Ձեռնադրությունից մի պահ

ժողովուրդը կա այսօր իր քրիստոնեական կենցաղով, իր հավատավոր սրտով, իր պապերի արյունով ներկված սրբազան հո-դի ուժով:

Եվ այսօր մեր ժողովրդի ծոցից եկել են մեր նորընծա սարկավազները՝ հետևելու Ս. Ստեփանոսի օրինակին, ինչպես նա եւ իր կարգին հետևեց Տիրոջ օրինակին:

«Զի որ ոչ բառնայ զխաչ իւր և գալ զկնի իմ, ոչ կարել իմ աշակերտ լինել»:

Սիրելի նորընծա սարկավազներ,

Ձեր շատիկների կարմիրը Ս. Ստեփանո-սի արյան հետքերն են: Մենք բոլորս՝ ողջ հոգևորականությունը, նույն ճամփու վրա

Պատարագից հետո Մայր Աթոռի ավագ և նորընծա սարկավազները Վեհաբանում բնդունվեցին Վեհափառ Հայրապետի կող-մից:

Նորին Սրբությունը շնորհավորեց բոլոր սարկավազներին Ս. Ստեփանոսի տոնի առթիվ՝ մաղթելով նրանց անցկյուն կամք և կորով աստվածահաճո գործունեության ճանապարհին, հայտնեց Իր ուրախությունն ու զոհունակությունը, որ Մայր Աթոռի միա-բանության շարքերը համալրվեցին երի-տասարդ սարկավազների նոր հունձով:

Նույն օրը, երեկոյան, Վեհաբանում տե-լի ունեցավ միաբանական հերթական հա-

վաքույթ, որի ընթացքում Վեհափառ Հայրապետը կրկին անգամ շնորհավորեց սարկավազներին և սովեց իր հայրական հորդորները:

Այնուհետև, ի դիմաց սարկավազների, Վեհափառ Հայրապետին ուղղված խոստովի և շնորհակալության խոսք ասաց Հրաչ արկ. Օղյուզյանը՝ շեշտելով.

«Հավատացեք, Վեհափառ Տեր, որ մեր հոգիներում, որպես բարի սերմնացան, Ձեր ցանած հոգևոր սերմերը չեն ընկել ճանապարհին, ապառաժի վրա և կամ տատաակների մեջ: Դրանք կեր չեն դարձել երկնքի թռչուններին, չեն խանձվել արևի կիզիչ ճառագայթներից և ոչ էլ խեղդվել փշերի մեջ, այլ դրանք, ընկնելով մեր հոգիների պարարտ հողում, տակավին մեր պատանի հասակից ծլել և ընձյուղներ են արձակել՝ դառնալու համար ուտ, ծառ և ապա հաստարուն կաղնի:

Վեհափառ Տեր, այսօր մենք բոլորս միասին եկել ենք առ ոտս Ձեր, Հիսուսի պշակերտներին՝ ներկայացող, նրան տեսնելու փափագ ունեցող այն օտարականների բուռն տենչով, որոնք ասում էին. «Կամի՞նք գժիսուս տեսանե՞ք» (Հովհ. ԺԲ 21):

Վեհափառ Տեր, աղոթեցեք մեզ համար, որպեսզի մենք էլ մեր հոգու աչքերով կարողանանք տեսնել պայծառ լույսը, որպեսզի Պետրոս առաքյալի նման փորձության ծանր պահին չուրանանք նրան և միշտ ասենք. այո, Տեր, դու ես Որդին Աստուծո:

Աղոթեցեք, որ բարձրյալն Աստված իմ և սիրեցյալ սարկավազ եղբայրներիս հոգիներում գոնե մի շիթ հավատք կաթեցնի նախասարկավազի՝ Ս. Ստեփանոսի այն ծով հավատքից, որ նա ուներ առ Տեր, որպեսզի մենք էլ մեր կյանքի խաղաղ թե դժոխակ օրերին միշտ նրա նման երկինքը բացված տեսնենք մեր առաջ ու բարձրադաշտի գոյեք:

«Ռհա տեսանե՞մ գերկինս բացեալ, և գՌդի մարդոյ զի կայ ընդ աջմէ Աստուծոյ» (Գործք է 55):

Այնուհետև նորրոճա սարկավազներից իրենց սրտի խոսքն ասացին Տիգրան արկ. Սահրադյանն ու Հայկ արկ. Չիլինգարյանը՝ խոստանալով նվիրումով կատարել իրենց կոչումից բխող բոլոր պարտականությունները:

*
* *

Տիգրան սարկավազ Սահրադյան. ծնվել է 1958 թվականի հունիսի 27-ին Մասիսի շրջանի Ագատաշեն գյուղում: Նախնական կրթությունը ստացել է տեղի տարրական դպրոցում, այնուհետև ուսումը շարունակել

է Գեղամիստի միջնակարգ դպրոցում: 1973 թվականին ընդունվել է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: 1977—79 թվականներին կատարել է իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը սովետական բանակում և ապա վերադարձել հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Գ լսարանում:

Հայկ սարկավազ Չիլինգարյան. ծնվել է 1956 թվականի փետրվարի 18-ին Կամոյի շրջանի Կարմիր գյուղում: 1972 թվականին ավարտել է Երևանի № 2 միջնակարգ դպրոցը: 1974 թվականին ընդունվել է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: 1974—76 թվականներին կատարել է իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը սովետական բանակում: 1976 թվականին վերադարձել է հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Գ լսարանում:

Ստեփան սարկավազ Դավթյան. ծնվել է 1958 թվականի հունվարի 1-ին Կամոյի շրջանի Ծաղկաշեն գյուղում: 1975 թվականին ավարտել է Երևանի Կամոյի անվան № 111 միջնակարգ դպրոցը: Նույն թվականին ընդունվել է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Գ լսարանում:

Բորիս սարկավազ Մայսյան. ծնվել է 1954 թվականի փետրվարի 1-ին Երևանում: 1970 թվականին ավարտել է տեղի Րաֆֆու անվան № 36 միջնակարգ դպրոցը: Նույն թվականին ընդունվել է Ալ. Թամանյանի անվան շինարարական տեխնիկում: 1974—76 թվականներին կատարել է իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը սովետական բանակում: 1976 թվականին ընդունվել է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Գ լսարանում:

Վարդգես սարկավազ Ավագյան. ծնվել է 1956 թվականի մայիսի 9-ին Երևանում: 1973 թվականին ավարտել է տեղի Հ. Պարոնյանի անվան միջնակարգ դպրոցը: 1974—76 թվականներին կատարել է իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը սովետական բանակում: 1976 թվականին ընդունվել է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Գ լսարանում:

Անդրանիկ սարկավազ Օհանյան. ծնվել է 1938 թվականին Մուսալեռում (Թուրքիա): 1954 թվականին ավարտել է Բեյրութի Թեքեյան վարժարանը: Երկար տարիներ եղել է Թեքեյան մշակութային միության անդամ: 1978 թվականին հետևել է Անթիլիասի դպրեվանքի քահանայից լսարանի դասընթացներին: 1979 թվականին

Ա. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանում հետևում է քառասունյակյան լսարանի դասընթացներին:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը

Ա. Մ. Բ. Ա. Ծ. Ի. Ն. ՄԱՅՐ ԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Գեկտեմբերի 31-ն է, տարվա վերջին օրը: Պատրաստվում է պատմություն դասնալ 1979 թվականը, որը Մայր Աթոռի համար եղավ պատմության արժանի մի տարի՝ իր շինարար, արգասաբեր և արդյունավոր գործերով:

Խաղաղ ու խորհրդավոր գիշեր է: Տասներկու օրական լուսինը ժպտում է աշխարհին և կարծես անհամբերությամբ ու ժամանակից շուտ ցանկանում է ազդարարել նոր տարեմուտը:

Երեկոթին զարդարված Մայր Աթոռի միաբանական սեղանատանը տոնական ուրախ խանդավառություն է տիրում:

Այնտեղ՝ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի շուրջ են հավաքվել Մայր Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամները, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմն ու ուսանողությունը, մայրավանքի պաշտոնեությունը և այլ հյուրեր, որոնք եկել էին միմյանց հետ կիսելու անցնող տարվա ուրախության վերջին պահերը:

Բոլորի դեմքերին նկատելի էր գոհունակությունը, որ նրանք պատրաստ են ազնիվ խղճմտանքով քարի ճանապարհ անելու անցնող՝ 1979 տարուն:

Տեղումական աղոթքից հետո հոգևոր ճեմարանի սաները երգեցին «Ճեմարանի քայլերգ»-ը:

Այնուհետև հոգևոր ճեմարանի տեսչության անունից Վեհափառ Հայրապետին և ներկաներին ողջված շնորհավորական իր խոսքն ասաց ճեմարանի տեսուչ տ. Գրիգորիս վրդ. Բունիսթյանը: Հոգեշնորհ հայր սուրբը, Ամանորի շուրջ որոշ խորհրդածություններ անելուց հետո, ճեմարանի տեսչության անունից շնորհավորեց Վեհափառ Հայրապետին և բոլոր ներկաներին, մաղթեց, որ գալիք տարին Մայր Աթոռի և Հայաստանյայց Եկեղեցու համար լինի խաղաղ և արգասաբեր տարի:

Իր խոսքի ավարտին հայր սուրբը հույս հայտնեց և խոստացավ, որ ճեմարանի տեսչությունը հետ այսու կանի ամեն կարելին՝ հոգևոր ճեմարանի ուսումնա-դաստիարակչական բոլոր աշխատանքներում արձանագրելու համար դրական արդյունքներ:

Շնորհավորում է նորընծա սարկավագներին՝ մաղթելով նրանց նորանոր հաջողություններ հոգևոր ծառայության դժվարին և պարտավորեցնող ճանապարհին:

Երեկոյի ընթացքում շնորհավորական խոսք ասացին նաև Մայր Աթոռի միաբան տ. Գարեգին արդ. Ներսիսյանը, հոգևոր ճեմարանի դասախոս պրն. Սամվել Անթոնյանը և Ա. լսարանի ուսանող Ստեփան Կարապետյանը:

Երեկոյի գեղարվեստական բաժնում ներկաների ուրախությունը բազմապատկեց հոգևոր ճեմարանի երգչախումբը՝ դեկավարությամբ ճեմարանի երաժշտության դասախոս տ. Կոմիտաս արդ. Հովնանյանի՝ հաջորդաբար կատարելով «Սեղանն է առատ», «Զեյթունցիներ», «Ֆորկա», «Մորտակվեցան», «Գովենք ընկեր» և «Շախլ-շուխլ» խմբերգերը:

Երեկոյի ընթացքում ճեմարանի սաներ Հայկ արկ. Չիլիկյանը (Գ. լսարան), Մեսրոպ Խաչիկյանը (Ա. լսարան) և Վիգեն Քեչեշյանը (Ա. դասարան) համապատասխանաբար արտասանեցին Համո Սահյանի «Հայաստանը երգերի մեջ», Գեղամ Սարյանի «Տարեդարձի երգ» և Հովհաննես Շիրազի «Հայրենիքիս» բանաստեղծությունները: Իսկ Աշոտ Պետրոսյանը (Ա. լսարան) արտասանեց Գրիգոր Նարեկացու «Մատենան ողբերգության» պոեմից բան Թ. հատվածը:

Տարելիցի ուրախ երեկոյին ելույթ ունեցավ նաև հոգևոր ճեմարանի «Զվարթնոց» նվագախումբը՝ հաջորդաբար կատարելով «Առաւօտ լուսոյ», «Ծիծեռնակ», «Ամպել աճյուն չի գալի», «Գլուխ ջան», «Աման Թեյ»՝ ազգային ժողովրդական երգերը:

Ամանորի սովանդական վիճակահանությունից հետո, տոնական երեկոյի ավարտին, օրհնության խոսք ասաց Վեհափառ Հայրապետը՝ շնորհավորելով բոլոր ներկաների Նոր տարին և մաղթելով՝

«Թող նոր տարին լինի խաղաղության, շինարարության և հառաջդիմության տարի համայն աշխարհի և համայն Հայաստանյայց Եկեղեցվո ու նաև Մայր Աթոռ Ա. Էջմիածնի համար. ամեն»:

Վեհափառի լավեցին Մայր տաճարի զանգակների դողաճները՝ թվով 365, որոնք խորհրդանշում էին անցնող տարվա 365 օրերը:

Նոր տարվա առաջին օրը, հունվարի 1-ին, Մայր տաճարում տարեմուտի և պատարագ մատուցեց տ. Գրիգորիս վրդ. Բուհիայանը:

Ս. պատարագին ներկա էր Վեհափառ Հայրապետը:

Հավարտ և պատարագի պատարագիչ հայր սուրբը քարոզեց «Նոր Խորանիդ Արդարությանն մոր օրհնություն տացցուք և անդադար բարեբանեցուք» բնաբանով:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ կատարվեց Հայրապետական մաղթանքի հանդիսավոր արարողությունը:

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴՅԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Արդեն քառորդ դար է, ինչ ամեն տարի Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում Քրիստոսի Հրաշափառ Ս. Ծննդյան հանդիսությունները նշվում են Նորին Սրբության Վազգեն Ս. Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ և Նրա անմիջական մասնակցությամբ:

Ինչպես միշտ, այս տարի ևս Ս. Ծննդյան հանդիսությունները Մայր Աթոռում նշվում են արտակարգ մեծ շուքով:

Հունվարի 5-ին, շաբաթ.—Ծրագալույց Ծննդեան և Աստուածայությունության Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

Մայր տաճարում երեկոյան հանդիսավոր ժամերգությունից հետո սկսվում է Ծրագալույցի ս. պատարագը: Պատարագում է Մայր Աթոռի դիվանապետ տ. Արսեն եպս. Բերբերյանը:

Հավարտ և պատարագի Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ տեղի է ունենում Ս. Ծննդյան նախատոնակի կարգը:

«Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ» ու «Նորհորդ մեծ և սքանչելի» շարականները հավատացյալ ժողովրդին ավետում են Քրիստոսի Ս. Ծնունդը:

Հունվարի 6-ին, կիրակի.—Տօն Ծննդեան և Աստուածայությունության Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի.

Առավոտյան տոնական ժամերգությունից հետո Մայր տաճարում, ժամը 10.30-ին, սկսվում է հանդիսավոր ս. պատարագը:

Օրվա մեծաշուք տոնի քերկրալի առիթով Ավագ խորանի վրա ս. պատարագ է մատուցում Վեհափառ Հայրապետը:

Ժամը 14-ին Մայր Աթոռի միաբանությունը և ճեմարանի ուսանողությունը առաջնորդվեցին Վեհափառ շնորհավորելու Նորին Սրբության Ամանորը և ստանալու Նրա հայրական օրհնությունները:

Հայոց Հայրապետը կրկին անգամ շնորհավորեց բոլորի Նոր տարին և մաղթեց, որ այս տարին ևս Մայր Աթոռի և համայն Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու համար լինի տիրաշնորհ խաղաղ և բարի արդյունքներով բոլորանվեր տարի, որպեսզի հաջողությամբ իրականանան մեր Եկեղեցու և ազգի բոլոր ազնիվ երազանքները, որպեսզի մեր ժողովուրդը շարունակի միշտ վառ ու կենդանի պահել Լուսավորչի սուրբ կանթեղը:

Ջանգերի ավետաբեր դողանքների ներքո հնչում է Ծննդյան մեծ ավետիսը՝ «Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ» շարականադոթքը:

«Հայր մեր»-ից առաջ Ս. Ծննդյան և Աստվածահայտնության տոնի առթիվ Հայրապետական Իր պատգամն է տալիս Վեհափառ Հայրապետը (պատգամը տես «Էջմիածին» ամսագրի սույն համարում, էջ 3—4):

Նույն օրը, երեկոյան, Նորին Սրբության վերոհիշյալ պատգամը ձայնափնովում է Երևանի ռադիոկայանից:

Հավարտ և պատարագի Վեհափառ Հայրապետը Ավագ խորանի վրա կատարում է Ջրօրհնյաց հանդիսավոր կարգը՝ ոգեկոչելով հիշատակը Ս. Հովհաննես Մրկըրտչի ձեռքով Հորդանան գետում Քրիստոսի մկրտության:

Ժամը 15-ին Վեհափառ սեղանատանը Վեհափառ Հայրապետի կողմից տրվում է պաշտոնական ճաշկերույթ, որին մասնակցում են Մայր Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն հոգևոր խորհրդի և Մայր Աթոռին առընթեր ճարտարապետների հանձնաժողովի անդամները, մայրավանքի պաշտոնեությունը, հյուրաբար մայր հայրենիքում գտնվող Արգենտինայի թեմական խորհրդի անդամները և այլ հյուրեր:

Ծաշկերույթին ներկա էին նաև ՀՍՍՀ Միևիստրների խորհրդին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Ռուբեն Պարսամյանը և տեղակալ Անդրանիկ Հասարայանը:

ճաշկերույթի ընթացքում ողջույնի և շնորհավորական խոսք են ասում Վեհա-

փառ Հայրապետը, տիար Ռ. Պարսամյանը, տ. Արսեն եպս. Բերքերյանը և ուրիշներ:

ՀԱՅ ՆՇԱՆԱՎՈՐ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ ԳԵՎՈՐԳ ԷՄԻՆՈՒ ԾՆՆԳՅԱՆ 60-ԱՄՅԱԿԻՆ ՆՎԻՐՎԱԾ ԵՐԵՎՈՒ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Վերջերս Սովետական Հայաստանում, մեր բազմազգ Միության մայրաքաղաք Մոսկվայում և եղբայրական մյուս հանրապետություններում հանդիսավորությամբ նշվեց հայրենասեր բանաստեղծ, ՍՍՀՄ Պետական մրցանակի կրկնակի դափնեկիր Գևորգ Էմինի ծննդյան 60-ամյակը:

Մայր Աթոռը նույնպես նշեց այդ հոբելյանը: Երկկողմ, որին մասնակցեց բանաստեղծ հոբելյարը, նախահագեց Վեհափառ Հայրապետը: Բացման խոսքով հանդես եկավ Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի տեսուչ տ. Գրիգորիս վրդ. Բունիաթյանը:

Բացման խոսքից հետո Գ. Էմինի գրական-հասարակական գործունեության մասին հանգամանալից զեկուցումով հանդես եկավ հոգևոր ճեմարանի Ա լսարանի ուսանող Վարդան Բաղդասարյանը՝ իր խոսքը եզրափակելով հետևյալ բարեմաղթությամբ:

«Հարգելի բանաստեղծ, թույլ տվեք հոգևոր ճեմարանի ուսանողության, որոնց մեծ մասը Ձեր արվեստի երկրպագուներն են, ինչպես նաև Մայր Աթոռի ողջ միաբանության անունից շնորհավորել Ձեզ՝ Ձեր ծննդյան 60-ամյակի առթիվ: Դուք Ձեր գրական գործունեությունը սկսեցիք «Նախաշավիղ»-ով, ընկաք մեծ ճանապարհ և բարանձավներից, որտեղ լույս ու կրակ էիք ստեղծել, հասաք ատոմը ճեղքող բառերորդ դար: Մաղթում ենք, որ Դուք նույն ստեղծագործական կյանքի ճանապարհով հասնեք քսանմեկերորդին, որը, հուսով ենք, կդառնա դարը բարու, գեղեցիկի և ազնիվի: Ցանկանում ենք, որ ապագայում Դուք ոչ միայն եղածը ընդլայնեք ու քարեկարգեք, ինչպես հույս եք

հայտնել Ձեր հարցազրույցներից մեկում, այլև մի նոր, տուն ևս կառուցեք ի փառքս Ձեր այնքան սիրած ու գովերգած հայրենի երկրի ու ժողովրդի»:

Զեկուցումից հետո հոգևոր ճեմարանի շրջանավարտներ Վահրամ սրկ. Տերտերյանը, Վաչագան սրկ. Ավետիքյանը, Գ. լսարանի ուսանող Հայկ Չիլիմզարյանը, Ա լսարանի ուսանողներ Մեսրոպ Խաչիկյանը, Աշոտ Պետրոսյանը և Գևորգ Արամյանը հաջորդաբար արտասանում են հոբելյարի «Երգ կոունկի մասին», «Սասունցիների սլարը», «Ինչ լավ է, որ այդ հին պատմությունն է», «Թոսիր, Հայաստան», «Բասներորդ դար» և «Երգ երգոց» բանաստեղծությունները:

Այնուհետև Գևորգ Էմինին ուղղված Իր գնահատանքի և օրհնության խոսքն ասաց Վեհափառ Հայրապետը:

Վերջում խոսքը տրվեց հոբելյար բանաստեղծին, որը, շնորհակալություն հայտնելուց հետո իր նկատմամբ տածած ուշադիր վերաբերմունքի համար, ասաց, որ Հայ Եկեղեցին այսօր էլ, իր գլուխն ունենալով այնպիսի գործունյա և կարող անձնավորություն, ինչպիսին է Վեհափառ Հայրապետը, շարունակում է Իր ամենամիփրական գործը, այն է՝ հայահափառում և հայապահպանում: Իր խոսքի վերջում հոբելյար բանաստեղծը բարեհաճեց արտասանել իր լավագույն բանաստեղծություններից մի քանիսը՝ զեղարվեստական հաճույք և հայրենասիրական խանդավառություն բաշխելով բոլորին:

Հանդիսության ավարտից հետո տեղի ունեցավ հյուրասիրություն:

ՄԱՆՐ ԼՈՒՐԵՐ

Հունվարի 3-ին, հինգշաբթի.—Այսօր Վեհափառ Հայրապետին են այցելում Ավետարանական Եկեղեցիների Համաշխարհային Խորհրդի նախագահ Իվան Միխայելի Սերգենը (ԱՄՆ), ԱՄՆ-ի ուսական և ուկրաինական Ավետարանական-

Մկրտչական Եկեղեցիների Խորհրդի նախագահ Նիկոլայ Իվանի Սելվիստյուկը և Մոսկվայի Ավետարանական-Մկրտչական Եկեղեցու քարոզիչ Ալեքսանդր Վասիլի Սավելը:

* *
Հունվարի 7-ին, երկուշաբթի.—Յիշատակ մեռելոց.

Այսօր Մայր տաճարում, Ավագ խորանի վրա, ս. պատարագ է մատուցում տ. Խաչատուր քհն. Ֆրանգյանը:

Հավարտ ս. պատարագի կատարվում է հոգեհանգստյան պաշտոն՝ «վասն համօրէն անջեցելոց»:

* *
Հունվարի 12-ին, շաբաթ.—Այսօր հոգեվոր ճեմարանում վերսկսվեցին ուսումնական տարվա երկրորդ կիսամյակի դասընթացները:

* *
Հունվարի 18-ին, կիրակի.—Յօն անուանակոչութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Զրիստոսի.

Այսօր Մայր տաճարում, Ավագ խորանի վրա, ս. պատարագ է մատուցում տ. Անանիա վրդ. Արաքաջյանը:

«Հայր մեր»-ից առաջ «Զի եւ ոչ անուն այլ գոյ ի անբոյ երկնից տուեալ ի մարդիկ, որով արժան իցէ կեալ մեզ» (Գործք Դ 12) բնաբանով քարոզ է խոսում տ. Գարեգին արդ. Ներսիսյանը:

* *
Հունվարի 16-ին, չորեքշաբթի.—Այսօր, երեկոյան, Վեհարանում, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, գումարվում է միաբանական հերթական հավաքույթ:

Հավաքույթի ընթացքում Վեհափառ Հայրապետը ներկայացնում է «Հայ եկեղեցում աստվածաբանական գիտությունների բարձր մակարդակը և ուղիղ մտածողությունը

անցյալ դարի վերջերին» թեման՝ հատվածներ կարդալով Արշակ Տեր-Միքելյանի «Աստվածաբանական գիտությունները» գրքից:

* *
Հունվարի 20-ին, կիրակի.—Այսօր Մայր տաճարում, Ավագ խորանի վրա, ս. պատարագ է մատուցում տ. Մոմիկ վրդ. Սարգսյանը և «Հայր մեր»-ից առաջ քարոզում «Եկայք շինեցուք սուրբ զխորանն լուսոյ, քանզի ի սմա ծագեաց մեզ լոյս ի Հայաստան աշխարհի» բնաբանով:

Ս. պատարագին ներկա էր Վեհափառ Հայրապետը:

* *
Հունվարի 23-ին, չորեքշաբթի.—Այսօր, երեկոյան, Վեհարանում, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, գումարվում է միաբանական հերթական հավաքույթ:

Հավաքույթի ընթացքում իրենց տպավորություններն են պատմում Ս. Ծանդյան տոնի առթիվ ներքին թեմեր առաքված տ. Հուսիկ արքեպ. Սանթրոյանը, տ. Անահիա վրդ. Արաքաջյանը, տ. Կոմիտաս արդ. Հովհաննյանը և տ. Գարեգին արդ. Ներսիսյանը:

* *
Հունվարի 27-ին, կիրակի.—Այսօր Մայր տաճարում, Ավագ խորանի վրա, ս. պատարագ է մատուցում տ. Ստեփանոս արդ. Չափալյանը և «Հայր մեր»-ից առաջ քարոզում «Եւ թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց» բնաբանով:

Ս. պատարագին ներկա էր Վեհափառ Հայրապետը:

Ի ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

Վեհափառ Հայրապետի բարեհաճ կարգադրությամբ վերակազմվեց «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրական մարմինը, գլխավոր խմբագրի կողքին, որի կազմում ընդգրկվեցին տ. Եզնիկ քհն. Պետրոսյանը, արն. Սուրեն Քուլանջյանը և արն. Հովհաննես Թովոյանը:

